12-2c-17236-19032018
Dosarul nr.2c-1649/23

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

08 iulie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, Judecător Muruianu Maria
Grefieri Popa Veronica, Cuțitaru Laurența

Examinând în ședință publică, cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă-Canal" către APLP 54/167, intervenienți accesorii ÎM „Infocom", Primăria mun. Chișinău, Consiliul mun. Chișinău, APC A0140- 0150, APC A0140-0114, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,-

CONSTATĂ :

La data de 14.03.2018 reclamantul SA „Apă-Canal Chișinău" a înregistrat în Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) o cerere de chemare în judecată către APLP 54/167, cu privire la încasarea datoriei, prin care a solicitat ca instanța de judecată să dispună, încasarea sumei debitoare în sumă de 17 100 459,84 lei și a taxei de stat în sumă de 50 000 lei.

În motivarea de admitere a acțiunii, reclamantul a invocat că la 6.10.1998 SA „Apă-Canal Chișinău" și APLP 54/167 au încheiat contractul privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală nr. 55-0004-01. Potrivit prevederilor contractuale SA „Apă-Canal Chișinău" este obligat să asigure aprovizionarea cu apă și recepționarea în sistemul municipal de canalizare apele uzate.

Menționează că APLP 54/167 potrivit pct. 3.2 a contractului este obligat de a achita costul apei consumate și evacuarea apelor uzate în termenele stabilite în facturile emise de către furnizor. Volumul de apă consumat și a apelor uzate se efectuează în baza datelor înregistrate de contoarele instalate la branșamentele blocurilor locative și fixate în carterele de evidență potrivit pct. 4.1 din contract.

Ca rezultat al neexecutării obligațiunilor contractuale APLP 54/167 a format o datorie debitorială față de SA „Apă-Canal Chișinău" pentru perioada 01.2003-03.2017. În scopul redresării acestui litigiu i-a fost expediată prin intermediul unei scrisori recomandate reclamația nr. 11.5-06/282 din 11.01.2018 la care nu a primit răspuns, motiv pentru care în baza art. 512, 514, 572, 666-668, 679, 970 Cod civil, art. 25 al Legii nr.1402/2002 serviciilor publice de gospodărie comunală, solicită admiterea integrală a acțiunii(f.d.4-6).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16.03.2018 cererea a fost primită în procedura judecătorului Oxana Parfeni, fixată ședința, înștiințate părțile(f.d.41).

La data de 02.05.2018 de către pârâtul APC A0140-0114 (anterior APLP 54/167), ***a fost depusă referință*** fiind invocată netemeinicia cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea(f.d.47-54).

Prin încheierea din 27.03.2019 s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu ÎM ,,Infocom"(f.d.83).

La data de 27.06.2019 de către intervenientul accesoriu ÎM ,,Infocom", ***a fost depusă referință*** fiind invocată temeinicia cererii de chemare în judecată, solicitând admiterea(f.d.89).

Prin încheierea din 04.12.2019 s-au atras în proces în calitate de intervenienți accesorii Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău (f.d.113).

La data de 11.02.2020 de către pârâtul APLP 54/167, ***a fost depusă referință suplimentară*** fiind invocată netemeinicia cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea(f.d.119-120).

Prin încheierea din 19.05.2020 au fost convocate părțile în ședință(f.d.127).

Prin încheierea din 29.06.2020 acțiunea a fost ***scoasă de pe rol*** *(f.d.135-136), care a fost anulată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25.05.2021 (f.d.186-194).*

Prin încheierea Vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27.06.2023 cauza a fost redistribuită repetat prin intermediul PIGD, (f.d.65), iar prin încheierea din 29.06.2023 a fost primită în procedura judecătorului Natalia Mămăligă, fixată ședința, înștiințate părțile(f.d.67).

Prin încheierea Vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03.07.2024 a fost redistribuită repetat, prin intermediul PIGD, unui alt judecător (f.d.91), iar prin încheierea din 08.07.2024 cererea a fost primită în procedura judecătorului raportor (f.d.92).

La data de 25.11.2025 instanța a atras în proces în calitate de *intervenienți accesorii* APC A0140-0150 (fostul APLP 54/197) și APC A0140-0114 (fostul APLP 54/200) conform art. 67 CPC, nefiind admisă cererea de concretizare a reclamantului prin care s-a cerut atragerea acestora în calitate de co-pârâți fiind depusă peste termenul prevăzut de art. 60 alin. (2^1) CPC și contrar prevederilor art. 167 alin. (1) lit. d) CPC.

La data de 03.04.2026 de către intervenientul accesoriu APC A0140-0114, ***a fost depusă referință*** fiind invocată netemeinicia cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea ca nefondată și depusă tardiv(f.d.171).

Argumentele părților în ședințele de judecată :

Reprezentanții reclamantului SA „Apă-Canal Chișinău, a susținut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea integrală a acesteia(f.d.178-186). Totodată, în ședința de examinare în fond a cauzei a fost explicat că altă informație decât cea prezentată reclamantul nu deține și nu este posibilă prezentarea calculelor descifrate a datoriilor pentru fiecare bloc în parte. Suplimentar, a confirmat că unele blocuri nu mai sunt în gestiunea pârâtului.

Reprezentantul pârâtului APLP 54/167 în persoana administratorului Viorel Velniciuc, prin referință și *în pledoarii,* a obiectat împotriva cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea integrală a acesteia (f.d.188-196), explicând că de mai mulți ani încearcă să ajungă la un numitor comun cu reprezentanții reclamantului în ceea ce privește datoriile acestea istorice, însă nu au acte contabile pentru a putea identifica o soluție. Totodată, a mai adăugat că în cazul admiterii acțiunii nu înțelege cum ar putea fi executată o astfel de hotărâre. Actualmente are în gestiune 14 din cele 31 blocuri locative ce intrau inițial în APLP 54/167, iar unele au ieșit încă din 2002. A mai comunicat că contractul cu Apă Canal e valabil, însă actualmente toate blocurile urmează să treacă procesul de reîncheiere a contractelor directe cu furnizor, iar la solicitarea sa de rezilierea contractelor, reclamantul îl refuză motivând existența datoriilor pe care nu poate să le descifreze.

Reprezentatul intervenientului accesoriu APC A0140-0114 – Iutiș Ion, a lăsat la discreția instanței soluția pe dosar.

Reprezentatul intervenientului accesoriu APC A0140-0150 – Hariton Eugeniu, a explicat că la moment administrează 6 blocuri care sunt vizate în litigiu din anul 2024 și nu i-au fost prezentate actele referitor la datoriile către Apă Canal.

Intervenienții accesorii ÎM „Infocom”, Primăria mun. Chișinău, Consiliul mun. Chișinău, în ședințele de judecată nu s-au prezentat în pofida înștiințării legale, însă ÎM „Infocom” și APC A0140-0114 au formulat întâmpinări scrise, motiv pentru care, instanța, în baza art. 206 Cod de procedură civilă, a finalizat examinarea cauzei în lipsă.

Soluția, considerentele și aprecierea instanței:

Audiind participanții în ședința de judecată, studiind cererea de chemare în judecată, precum și înscrisurile anexate la dosar, instanța de judecată consideră că cererea este neîntemeiată, din următoarele considerațiuni.

Cadrul legal relevant:

Constituția Republicii Moldova art. 20 accesul liber la justiție (1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Codul de procedură civilă

Articolul 5. Accesul liber la justiţie

(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

(2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistenţă a legislaţiei, de imperfecţiune, coliziune sau obscuritate a legislaţiei în vigoare.

(3) Renunţarea uneia dintre părţi la dreptul de a se adresa în judecată prin încheierea în prealabil a unei convenţii nu are efect juridic, cu excepţia cazurilor de încheiere, în condițiile legii, a unei convenții arbitrale.

Articolul 6. Modalităţile de apărare a drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime

Instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.

Articolul 118. Obligaţia probaţiunii în judecată

(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

(2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite

(3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate

(4) În cazul nerespectării prevederilor legii privind legalizarea probelor ori al pierderii unui document autentic, efectul defavorabil al nedovedirii afirmaţiilor referitoare la circumstanţele de fapt ale cauzei va cădea asupra părţii sau altui participant la proces care a avut posibilitatea şi care trebuia să se asigure până la judecată cu probă veridică fără a suscita îndoieli.

(5) Instanţa judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părţilor şi altor participanţi la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare şi să dovedească faptele ce constituie obiectul probaţiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

Articolul 130. Aprecierea probelor

(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

(2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

(3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

(4) Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

(5) Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii.

Articolul 239. Legalitatea şi temeinicia hotărârii

Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată

Articolul 240. Problemele soluţionate la deliberarea hotărârii

(1) La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

(2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanţa judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanţa audiază din nou pledoariile participanţilor la proces.

(3) Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Codul civil

Articolul 512 (*în redacţia Legii nr.1107 din 06.06.2002 aplicabilă raporturilor juridice în speță*). Dispoziţii generale cu privire la obligaţie (1) În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. (2) Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. (3) Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

Articolul 513 (*în redacţia Legii nr.1107 din 06.06.2002*) Buna-credinţă şi diligenţa (1) Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă şi diligenţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. (2) Este nulă clauza prin care se derogă de la prevederile alin.(1).

Articolul 514 (*în redacţia Legii nr.1107 din 06.06.2002*) Temeiurile naşterii obligaţiilor

Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Articolul 572 (*în redacţia Legii nr.1107 din 06.06.2002*) Condiţiile generale de executare a obligaţiilor (1) Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. (2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Articolul 666 (*în redacţia Legii nr.1107 din 06.06.2002*) Dispoziţii generale cu privire la contract (1) Contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. (2) Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic. (3) Contractul poate fi de adeziune sau negociat, sinalagmatic sau unilateral (generează obligaţii doar pentru una dintre părţi), comutativ sau aleatoriu şi cu executare instantanee sau succesivă, precum şi de consumator.

Articolul 679 (*în redacţia Legii nr.1107 din 06.06.2002*) Acordul asupra clauzelor esenţiale ale contractului (1) Contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale. (2) Sînt esenţiale clauzele care sînt stabilite ca atare prin lege, care reies din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia din părţi, trebuie realizat un acord.

Potrivit art. 25 al Legii serviciilor publice de gospodărire comunală nr.1402 din 24.10.2002 persoanele fizice şi juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sînt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator şi consumator. Dacă suma datorată, inclusiv penalităţile, nu a fost achitată în termenul stabilit în contract, operatorul poate suspenda executarea contractului cu un preaviz de 5 zile lucrătoare. Reluarea furnizării/prestării serviciilor publice de gospodărie comunală se va face în termen de 3 zile lucrătoare de la data efectuării plăţii, iar cheltuielile aferente suspendării, respectiv reluării furnizării/prestării serviciului, vor fi suportate de consumator. Dacă după suspendarea contractului (sau după debranşare) consumatorul nu achită suma datorată, operatorul este în drept să acţioneze consumatorul în judecată. Agenţii economici care furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte cu consumatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot acţiona conform

prevederilor alin.(2)–(4). Sumele încasate de către intermediari la decontări în baza bonurilor de plată perfectate de ei se transferă operatorilor şi se atribuie de către aceştia în contul facturilor expuse spre plată în baza contractelor de furnizare/prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, încheiate cu gestionarii fondului locativ. Volumul serviciului facturat în baza contractelor şi nedistribuit spre plată consumatorilor rămîne în seama gestionarului fondului locativ, care este obligat să-l achite operatorului în mărimea şi în termenul prevăzute în factură.

Reieșind din circumstanțele de fapt şi de drept, instanța de judecată a constatat cu certitudine, că cererea depusă de SA „Apă-Canal Chișinău", *cuprinde cadrul legal de adresare în instanța de judecată* și obiectul litigiului dedus judecății constituie raporturile juridice rezultate din neexecutarea obligațiunilor, guvernate de prevederile art. 25 al Legii serviciilor publice de gospodărire comunală nr. 1402 din 24.10.2002.

Pentru a se pronunța, instanța de judecată a dat apreciere argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, referinței și obiecțiilor formulate, în raport cu probele prezentate și administrate de către instanța de judecată și anume:

- contractul nr. 55-0004-01 din 6.10.1998 și anexele(f.d.7-12,vol.I);
- reclamația din 11.01.2018, factura, actul de verificare, actul de control a datoriilor(f.d.13,15-30,vol.I);
- informații consum blocuri(f.d.31-36,vol.I);
- acordul cu privire la distribuirea pe apartamente a plăților din 1.09.2015 cu anexe(f.d.55-56,vol.I);
- contractul nr. 504-08 din 1.08.2008, facturi fiscale(f.d.58-62,90-91,vol.I);
-extrasul din balanța de verificare a sumelor achitate în perioada 01.2011-05.2019(f.d.92-94,vol.I);
- actul de control a datoriilor, actul de verificare a decontărilor reciproce(f.d.107-108,220-233,vol.I);
- factura nr. 049183, descifrarea serviciilor prestate din 31.01.2015(f.d.3,8-10,vol.II);
- extras din balanța de verificare în perioada ianuarie 2015-martie 2017(f.d.17-18,vol.II);
- acordul adițional nr. 167 din 2.01.2012 la contractul nr. 55000401 din 16.06.1998, factura nr. 0434162, descifrarea serviciilor prestate din 31.12.2015, factura nr. 07253831, descifrarea serviciilor prestate din 31.03.2017, factura nr. 00447864, descifrarea serviciilor prestate din 30.12.2016, act de verificare a decontărilor reciproce(f.d.17-64,vol.II);
- informațiile cu privire la sumele expuse, actul de verificare a decontărilor reciproce(f.d.85,113-131,vol.II);

- actul de verificare a decontărilor reciproce la situația din 30.04.2025(f.d.133-141,vol.II);

- cererea cu privire la rezilierea contractului, actul de transmitere primire a datoriilor din 29.12.2007, datoriile consumatorilor pentru serviciile prestate(f.d.143-145,vol.II).

Dând apreciere probelor menționate, se constată faptul că, solicitările SA „Apă-Canal Chișinău" împotriva APLP 54/167, nu sunt fondate.

Prin urmare, reieșind din probele deduse judecății, instanța atestă că pârâtul APLP 54/167 nu este în speță consumatorul exclusiv al serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare prestat de reclamantul SA „Apă-Canal Chișinău", dar locatarii blocurilor din gestiunea sa.

Mai mult ca atât, la caz, prezintă relevanță argumentele reprezentantului pârâtului, expuse în referință, care a menționat că pretențiile reclamantului din cererea dată nu sunt probate, or, suma debitoare cerută de 17 100 459,84 lei, o pretinde ca datorie a locatarilor de la 31 blocuri locative, însă din anul 2002 APLP 54/167 deține doar 17 blocuri locative, nefiind prezentat un calcul desfășurat și detaliat în dovadă.

Reclamantul nu a prezentat și la întrebările formulate cert n-a justificat cuantumul datoriei revendicate prin prezenta acțiune, or, datoria cerută de la APLP 54/167 include și perioadă istorică 2003-2017 în afara termenilor de prescripție, prevăzuți în Codul civil, ceea ce impune o neclaritate, o divergență între suma de 17 100 459,84 lei solicitată ca datorie și sumele real datorate de APLP 54/167.

Cu referire la acest aspect instanța va sublinia că pe dosar au fost fixate mai multe ședințe de judecată, reclamantului fiind oferită posibilitatea reală și timp suficient (inclusiv și termen suplimentar) de a prezenta probe în susținerea pretențiilor sale.

În ceea ce privește declarațiile reprezentantului secției contabile din cadrul societății reclamante Ceapă Elena, prezent în ședința de judecată, se observă că acestea la fel nu au putut demonstra temeinicia solicitărilor părții reclamante, or contabilul/specialist a declarat că în contabilitate nu s-au păstrat toate actele ce vizează calculele pentru perioada anterioară, iar la întrebarea instanței a răspuns că nu este posibilă prezentarea calculului descifrat pentru fiecare bloc în parte.

La fel, instanța observă că reclamantul a prezentat unele acte vechi ce vizau calculele desfășurate pentru fiecare zi pentru o perioadă mare de timp și pentru diferite blocuri, care le are în gestiunea sa, însă aceste acte nu corespundeau cerințelor pentru a fi anexate la un dosar civil în calitate de probe, fiind de format foarte mare, în 4 cutii mari de carton, iar datele ce cuprindeau nu puteau fi analizate fără o pregătire specială și cunoștințe din domeniul contabilității.

Iar la solicitarea instanței de a fi prezentat un calcul desfășurat corespunzător reieșind din acelea acte, care ar putea fi anexat la dosarul civil și analizat în cadrul ședinței de judecată fără cunoștințe speciale în domeniu, reprezentantul reclamantului a prezentat informațiile cu privire la sumele expuse, actul de verificare a decontărilor reciproce(f.d.85,113-131,vol.II) și actul de verificare a decontărilor reciproce la situația din 30.04.2025(f.d.133-141,vol.II), explicând că acestea acte cuprind informația ce se conținea în acele acte cu calcule pentru datorii vechi și alte probe nu deține.

Totodată, nici partea reclamantă și nici pârâul nu au solicitat numirea unei expertize contabile pe dosar.

Cu acest prilej, instanța subliniază că în conformitate cu art. 118-119 CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, probele se adună şi se prezintă de către părţi, însă la caz reclamantul nu a prezentat probele ce ar confirma pretențiile și nici nu a cerut aportul instanței în vederea contribuirii la adunarea acestora.

La fel, reprezentantul părții reclamante a explicat că nu poate să explice și să probeze de cînd este formată datoria solicitată, pentru care blocuri locative și care anume blocuri locative nu mai sunt la balanța Asociației pârâte, din cauza datoriilor istorice.

Fondată este şi critica intervenientului accesoriu APC A0140-0114 care a menționat că o parte din blocurile locative Mihail Sadoveanu și Ginta Latină sunt la ei în gestiune, din 2015 furnizorul SA „Apă-Canal Chișinău”, pentru serviciile apă și canalizare au trecut la relațiile contractuale directe cu locatarii. APC A0140-0114 nu are semnat cu reclamantul un contract de furnizare a apei și canalizare iar sumele și datoria inclusă către APLP 54/167 în prezenta acțiune sunt la balanța și gestionarea de mai mulți ani a APC A0140-0114.

Față de aceste considerente, nu pot fi primite susținerile reclamantului, or, achitarea datoriei nu este exclusivă pârâtului APLP 54/167, deoarece, Asociația gestionează mai multe blocuri locative, în care locuiesc locatarii/consumatorii iar aici trebuie făcută o distincție esențială.

Cuantumul exact și cert al datoriei pentru serviciul prestat SA „Apă-Canal Chișinău” nu l-a argumentat și demonstrat. Or, însăși reclamantul a prezentat informații contradictorii privind cuantumul datoriei, deoarece o pretinde ca datorie a locatarilor de la 31 blocuri locative, însă APLP 54/167 din 2002 deține doar 17 blocuri locative și nu le gestionează pe toate, fapt confirmat prin actele anexate cauzei, descrise supra.

În esență, potrivit art.17 din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare nr.303 din 13.12.2013, consumatorul are următoarele obligații: g) *să achite*, în termenele stabilite, facturile pentru serviciul public de alimentare cu apă potabilă, de canalizare şi/sau de epurare a apelor uzate.

Prin urmare, instanța apreciază întemeiată critica pârâtului că locatarii blocurilor locative aflate în gestiunea APLP 54/167, în calitate de consumatori casnici, sunt beneficiarii serviciilor prestate de furnizorul SA „Apă-Canal Chișinău", respectiv aceștia urmează să achite serviciile prestate de reclamant.

În ceea ce privește perioada anterioară când operau contractele între furnizor-reclamant și consumator-asociația, se constată că la caz, de către reclamant nu a fost respectată obligația probării existenței acelei datorii cu calculul corespunzător și explicarea expresă care din blocuri și ce datorie a avut și pentru care perioadă.

Incertitudinile și lipsa de probe nu pot duce la soluția de admitere a acțiunii formulate de SA „Apă-Canal Chișinău".

Se reiterează că în speță, lipsesc probe pertinente, concludente și verosimile la dosar, care să demonstreze că solicitările SA „Apă-Canal Chișinău" ***au o evidență certă și sunt facturate just***, și dacă datoria de 17 100 459,84 lei este a proprietarilor de apartamente, a locatarilor blocurilor locative, numărul de blocuri, gestiunea lor, sau dacă este o datorie exclusivă față de Asociație, și **care este perioada de calcul exactă, și ce ani o includ.**

Or, în urma probatoriului speței, pârâtul APLP 54/167 a probat că s-a adresat SA „Apă-Canal Chișinău" informând despre care blocuri sunt în gestiune și care nu, despre consecința refuzului în îndeplinirea acordului nr. 167 din 02.01.2012 (f.d.57,vol.I), despre ***rezilierea contractului*** cu SA „Apă-Canal Chișinău" urmare a nerespectării ordinului nr. 129/62 din 7.11.2001 și a Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19.02.02(f.d.143-145,vol.II)..

Prezumția de validitate a acestora, nu a fost răsturnată de către SA „Apă-Canal Chișinău" în nulitatea sau ilegalitatea lor.

De altfel, nu pot fi tratate ca probe valide, actele de verificare a decontărilor reciproce, descifrările serviciilor prestate, prezentate de reclamantul SA „Apă-Canal Chișinău" în dovada temeiniciei acțiunii, deoarece în situația unei pretinse datorii dintre Asociație pârâtă și S.A. „Apă-Canal Chișinău", actul de verificare a decontărilor reciproce trebuie tratat ca un document care trebuie confirmat de ambele părți, dacă se dorește ca soldul să fie considerat confirmat de ambele entități.

Prin urmare, dacă SA „Apă-Canal Chișinău" întocmește un act de verificare și îl semnează doar SA „Apă-Canal Chișinău", acest document nu dovedește, prin simplul fapt că este semnat, că Asociația recunoaște datoria indicată în acel act unilateral.

Instanța de judecată reține că Asociația poate avansa temporar anumite plăți pentru a-și îndeplini obligațiile față de furnizori, fapt recunoscut și de către pârât în ședințele de judecată, dar datoria proprietarilor/locatarilor trebuie evidențiată și recuperată corespunzător, în condițiile legii, ***nu bazată pe calcule eronate și neclare.***

La fel, S.A. „Apă-Canal Chișinău" lasă nedemonstrat elementul privind încheierea sau existența de contracte cu locatarii/consumatorii acestor blocuri locative, unde sunt acumulate datorii, și dacă au litigii pendinte cu aceștia. Dacă există hotărârii judecătorești de încasare întru evitarea dublării de încasări bănești.

Ca urmare, instanța reține, ***că în speță, nu este demonstrată cum s-a format datoria, dacă este o obligație certă, lichidă și exigibilă, nu a fost prezentat un calcul desfășurat al sumei solicitate, pentru fiecare bloc locativ în parte, perioada formării acestora, porecum și evidența apometrelor comune instalate la bloc și a celor individuale.***

În acest sens, se menționează că prezentarea dovezilor pe care se sprijină cererea de chemare în judecată urmăreşte un dublu scop: să confere instanţei posibilitatea de a proceda la administrarea probelor fără a se tărăgăna judecarea procesului şi să pună părţile într-o poziţie de egalitate juridică.

Totodată, administrarea probelor (dovezilor) reprezintă cel mai important şi cel mai hotărâtor moment în derularea unui proces civil, deoarece numai pe baza probelor ce se administrează, judecătorul îşi formează convingerea cu privire la litigiul dedus judecăţii.

Față de aceste considerente, temeinicia sumei de 17 100 459,84 lei și de 50 000 lei, care se pretinde a fi recunoscută, nu a fost probată nici într-un mod, instanței nefiind prezentate careva probe, ce ar confirma faptul dat.

În plus, cu referire la tardivitatea pretențiilor invocată de pârât *inter alia* după începerea examinării în fond a cauzei, instanța învederează că din motivul imposibilității probării exacte și descifrării calculelor de către reclamant, nu este posibilă nici constatarea dacă careva din sume solicitate sunt tardive, totodată, fiind constatată respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Raportând situația reținută la prevederile legale menționate mai sus, se atestă cu certitudine, că instanței nu i-au fost prezentate careva probe, şi *instanţa reţine aici cu referire la regulile pertinenței şi admisibilității probelor, în baza art.121,122 CPC,* că reclamantul SA „Apă-Canal Chișinău" nu a prezentat instanței probe pertinente în confirmarea faptelor indicate.

Tot aici, instanța ține să amintească și prevederile art. 9 Cod civil (în redacţia Legii nr.1107 din 06.06.2002), care stipulează, că (1) persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi

execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Art. 10,11 Cod civil (în redacţia Legii nr.133 din 15.11.2018, în vigoare din 01.03.2019) persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Dând o apreciere celor enumerate mai sus, instanța de judecată, reieșind din explicațiile date și probele administrate, *bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art.130 CPC, din punct de vedere al pertinenței, admisibilității, veridicității, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor*, instanţa ajunge la concluzia că cererea depusă de SA „Apă-Canal Chișinău", urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la pretenția privind compensarea cheltuielilor judiciare în ordinea art.82, 84, 94 CPC aceasta urmează a fi respinsă ca fiind subsecventă (accesorie) celei de bază, găsită neîntemeiată și neprobată.

În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-,

HOTĂRĂŞTE:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă-Canal" împotriva APLP 54/167, intervenienți accesorii ÎM „Infocom", Primăria mun. Chișinău, Consiliul mun. Chișinău, APC A0140-0150, APC A0140-0114 cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător **Muruianu Maria**

Copia corespunde originalului,
Judecător *Muruianu Maria*